

Jménem všech environmentalistů se omlouvám za klimatický strach

Mike Shellenberger

Píši o energii a životním prostředí.

Jménem všech environmentalistů bych se rád omluvil za klimatický strach, který jsme vytvářeli posledních 30 let. Ke změně klimatu dochází. Ale není to konec světa. A není to ani nejvážnější environmentální problém.

Může vám přijít zvláštní, že to říkám. 20 let jsem byl klimatickým aktivistou a 30 let environmentalistou.

Ale jako expert přes energii, kterého požádal Kongres, aby poskytl objektivní znalecké stanovisko, a kterého požádal Mezivládní panel pro změnu klimatu (IPCC), aby působil jako odborný recenzent jeho příští hodnotící zprávy, cítím povinnost omluvit se za to, jak jsme my environmentalisté silně uvedli v omyl veřejnost.

Zde je několik faktů, které málokdo zná:

- Lidé nezpůsobují „šesté hromadné hnutí“
- Amazonie není „plícemi světa“
- Změna klimatu nezhoršuje přírodní katastrofy
- Požáry od roku 2003 klesly po celém světě o 25%
- Množství půdy, kterou využíváme na získávání masa - největší část půdy využívaná lidstvem - se snížilo o oblast téměř tak velkou jako Aljaška
- Hromadění palivového dřeva a více domů v blízkosti lesů, nikoli změna klimatu, vysvětluje, proč v Austrálii a Kalifornii vzniká více požárů a jsou větší
- Znečištění ovzduší a emise uhlíku v bohatých zemích klesají již 50 let
- Přizpůsobení se životu pod hladinou moře způsobilo, že Nizozemsko je bohaté, nikoliv chudé
- Vyrábíme o 25 % více potravin, než kolik potřebujeme, a přebytky potravin v teplejším světě porostou i nadále
- Ztráta prostoru k životu a přímé usmrcování divokých zvířat představuje pro ně větší hrozbu než změna klimatu
- Palivové dřevu je pro lidi a volně žijící zvířata mnohem horší než fosilní paliva
- Prevence budoucích pandemií vyžaduje více, ne méně „průmyslového“ zemědělství

Vím, že výše uvedená fakta budou mnoha lidem znít jako „klimatické popíračství“. Ale to jen ukazuje hloubku klimatického alarmismu.

Ve skutečnosti výše uvedená fakta pocházejí z nejlepších dostupných vědeckých studií, včetně provedených nebo akceptovaných IPCC, Organizací pro výživu a zemědělství Organizace spojených národů (FAO) nebo Mezinárodním svazem ochrany přírody (IUCN) a dalšími předními vědeckými subjekty.

Někteří lidé při čtení tohoto textu nabudou představy, že jsem pravicový anti-environmentalista. Nikoliv. V 17 letech jsem žil v Nikaragui, abych prokázal solidaritu se socialistickou sandinistickou revolucí. Ve 23 jsem sháněl peníze pro guatemalská ženská družstva. V mých raných 20 letech jsem žil poblíž Amazonie, abych prováděl výzkum s malými

farmáři bojujícími se zabíráním půdy. Ve 26 letech jsem pomohl odhalit špatné podmínky v asijských továrnách společnosti Nike.

V 16 letech jsem se stal environmentalistou, když jsem pracoval jako fundraiser pro Rainforest Action Network. Ve 27 letech jsem pomáhal zachraňovat poslední nechráněné starobylé sekvoje v Kalifornii. Ve 30 letech jsem obhajoval obnovitelné zdroje a úspěšně pomohl přesvědčit Obamovu administrativu, aby do nich investovala 90 miliard dolarů. Během posledních několika let jsem pomohl zachránit dostatek jaderných elektráren před jejich nahrazením elektrárnami na fosilní paliva, abychom předešli prudkému nárůstu emisí.

Až do loňského roku jsem se většinou vyhýbal projevům proti klimatickému strachu. Částečně proto, že jsem byl v rozpacích. Koneckonců, jsem stejně vinen alarmismem jako kterýkoli jiný environmentalista. Celé roky jsem poukazoval na klimatické změny jako „existenciální“ hrozbu pro lidskou civilizaci a nazýval je „krizí“.

Ale většinou jsem se bál. Mlčel jsem k dezinformační kampani, protože jsem se bál ztráty přátel a financování. Několikrát jsem sebral odvahu k obraně klimatických věd před těmi, kteří ji zkreslovali a mělo to pro mě nepříjemné důsledky. A tak jsem většinou postával a nedělal nic, když moji kolegové environmentalisté děsili veřejnost.

Nedělal jsem nic, zatímco lidé v Bílém domě a v médiích se snažili zničit pověst a kariéru vynikajícího vědce, dobrého muže a mého přítele, Rogera Pielkeho, Jr., a celoživotního pokrokového člena Demokratické strany a environmentalisty, který expertním stanoviskem podpořil regulaci uhlíku. Proč to dělali? Protože jeho výzkum dokazuje, že přírodní katastrofy se nezhoršují.

Ale v loňském roce se věci vymkly kontrole.

Alexandria Ocasio-Cortez uvedla: „Svět se skončí za dvanáct let, pokud se nebudeme zabývat klimatickou změnou.“ Nejvýznamnější britská environmentální skupina prohlášovala „Klimatické změny zabíjejí děti“.

Nejvlivnější zelený novinář na světě Bill McKibben označil změnu klimatu za „největší výzvu, s níž se lidé kdy setkali“ a uvedl, že „vyhladí civilizaci“.

Mainstreamoví novináři opakovaně uváděli, že Amazonie je „plícemi světa“, a že odlesňování je jako výbuch jaderné bomby.

V důsledku toho polovina dotázaných po celém světě v loňském roce uvedla, že si myslí, že změna klimatu vyhladí lidstvo. A v lednu při průzkumu jedno z pěti britských dětí připustilo noční můry o změně klimatu.

Ať už máte děti nebo ne, musíte vidět, jak je to špatně. Přiznám se, že jsem citlivý, protože mám dospívající dceru. Uklidnila se, když jsme si promluvili o vědě. Ale její přátelé jsou hluboce dezinformovaní, a proto pochopitelně vyděšení.

Rozhodl jsem se, že musím promluvit. Věděl jsem, že psaní několika článků by nestačilo. Potřeboval jsem knihu, kde lze správně vyložit všechny důkazy.

Takže moje formální omluva za naše nahánění strachu přichází ve formě nové knihy, Nikdy apokalypsa: Proč nám ekologický alarmismus škodí (Apocalypse Never: Why Environmental Alarmism Hurts Us All.)

Je založen na dvou desetiletích výzkumu a zkušenostech ze třech desetiletích environmentálního aktivismu. Na 400 stránkách, přičemž 100 z nich jsou poznámky, Nikdy apokalypsa pokrývá změnu klimatu, odlesňování, plastový odpad, vymírání druhů, industrializaci, maso, jadernou energii a obnovitelné zdroje.

Některé hlavní body knihy:

- Továrny a moderní zemědělství jsou klíčem k osvobození lidí a pokroku v životním prostředí
- Nejdůležitější věcí pro ochranu životního prostředí je produkce více potravin, zejména masa, na menší rozloze

- Nejdůležitější věc pro snižování znečištění ovzduší a emisí uhlíku je přechod od dřeva na uhlí, dále na ropu, zemní plyn, a uran
- 100% obnovitelných zdrojů by vyžadovalo zvětšení půdy využívané k pěstování energetických plodin z dnešních 0,5% na 50%
- Měli bychom chtít, aby města, farmy a elektrárny měly vyšší, nikoli nižší hustoty energie
- Vegetariánství snižuje emise o méně než 4%
- Greenpeace nezachránil velryby, přechod z velrybího tuku na ropu a palmový olej ano
- Hovězí maso z volného výběhu by vyžadovalo 20krát více půdy a produkovalo o 300% více emisí
- Dogmatismus Greenpeace zhoršil fragmentaci lesů Amazonie
- Kolonialistický přístup k ochraně goril v Kongu vyvolal odpor, který možná vyústí v zabití 250 slonů

Proč jsme byli všichni tak uváděni v omyl?

V posledních třech kapitolách Nikdy Apokalypsa ukazují finanční, politické a ideologické motivace. Environmentální skupiny přijaly stovky milionů dolarů od zájmových skupin navázaných na fosilní paliva. Skupiny motivované antihumanistickým přesvědčením přinutily Světovou banku, aby se přestala snažit skoncovat s chudobou a místo toho učinila chudobu „udržitelnou“. A stavovská úzkost, deprese a nepřátelství k moderní civilizaci stojí za velkou částí alarmismu.

Jakmile si uvědomíte, jak špatně jsme byli informováni, často lidmi se zjevně nečestnou nebo hanebnou motivací, je těžké necítit se podvedený.

Přinese kniha Nikdy apokalypsa nějakou změnu? Určitě existují důvody k pochybnostem.

Sdělovací prostředky přinášejí apokalyptická prohlášení o změně klimatu od konce 80. let a nezdá se, že by skončily.

Ideologie stojící za environmentálním alarmismem - malthusianství - byla opakovaně demaskována po dobu 200 let, a přesto je silnější než kdy jindy.

Existují však také důvody se domnívat, že environmentální alarmismus, neskončí-li, jeho kulturní dopad poklesne.

Pandemie koronaviru je skutečná krize, která staví klimatickou „krizi“ do perspektivy. I pokud myslíte, že jsme reagovali přehnaně, Covid-19 zabil téměř 500 000 lidí a zničil ekonomiky po celém světě.

Důvěryhodnosti vědeckých institucí včetně WHO a IPCC oslabila kvůli opakované politizaci vědy. Jejich další existence a vliv závisí na novém vedení a skutečných reformách.

Na faktech stále záleží a sociální sítě umožňují širší dosah nových a nezávislých hlasů, které překonají alarmistické novináře v tradičních médiích.

Národy se přeorientují na národní zájmy a opustí malthusianství a neoliberalismus, což je dobré pro jadernou energii a špatné pro obnovitelné zdroje.

Převažují důkazy o tom, že naše vysoce energetická civilizace je pro lidi a přírodu lepší než nízkoenergetická civilizace, k níž nás vrací klimatičtí alarmisté.

Pozvání, která jsem obdržel od IPCC a Kongresu koncem minulého roku, poté, co jsem publikoval řadu kritik klimatického alarmismu, jsou příznakem rostoucí otevřenosti vůči novému myšlení o klimatické změně a životním prostředí.

Dalším znamením je reakce na knihu od klimatologů, ochránců přírody a životního prostředí a environmentálních odborníků. „*Nikdy apokalypsa je nesmírně důležitá kniha,*“ píše Richard Rhodes, nositel Pulitzerovy ceny za knihu *The Making of the Atomic Bomb*. „*Může to být nejdůležitější kniha o prostředí, jaká kdy byla napsána,*“ říká jeden z otců moderní klimatologie Tom Wigley.

"My environmentalisté kritizujeme lidi s protikladnými názory, že nevědí o vědě a jsou náchylní k podjatosti," napsal bývalý šéf The Nature Conservancy, Steve McCormick: „*Příliš často jsme vinni týmž. Shellenberger nabízí „drsnou lásku“: Výzvu zakořeněné ortodoxii a rigidnímu sebeobhajujícímu myšlení. Kniha Nikdy apokalypsa nabízí občas provokativní, ale vždy dobře formulované, důkazy podložené názory, které pomohou rozvíjet „duševní sval“. Musíme si představit a navrhnout nejen nadějnou, ale dosažitelnou budoucnost.“*

To je vše, v co jsem doufal při psaní. Pokud jste to zvládli až sem, tak doufám, že souhlasíte s tím, že není tak podivné, jak se zdá, aby celoživotní environmentalista, pokrokový a klimatický aktivista cítil potřebu mluvit proti alarmismu.

Těž doufám, že přijmete mou omluvu.

Sledujte mě na [Twitteru](#).

Mike Shellenberger